

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 175/07-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. júla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť M. R., I., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 6 K 195/98, za účasti Krajského súdu v Bratislave, a postupom Okresného súdu Topoľčany v konaní o náhradu škody proti Ing. M. G. a spol., za účasti Okresného súdu Topoľčany, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. R. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. marca 2007 doručená sťažnosť M. R. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 6 K 195/98 a postupom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len „okresný súd“) v konaní o náhradu škody proti Ing. M. G. a spol.

Sťažovateľ okrem iného v sťažnosti uviedol, že:

„Dňa 13. 11. 1998 bola Okresným súdom Partizánske prijatá moja žaloba o zaplatenie mzdy proti odporcovi C., a. s., P. v zastúpení p. P. (...). Zaevidovaná bola pod č. k. 3 C 313/98. V súvislosti s nevyplatením mzdy som dňa 12. 5. 2004 podal návrh na náhradu škody proti fyzickým osobám - Ing. M. G. a spol. - členom predstavenstva C., a. s., P. na Krajský súd Bratislava, ktorý tento návrh dňa 23. 7. 2004 postúpil na Okresný súd Partizánske. Dôvodne som mal za to, že obe moje podania na Okresný súd, teda i návrh na náhradu škody proti fyzickým osobám - Ing. M. G. a spol., sa nachádzajú na Okresnom súde Topoľčany vedené pod č. k. PE 3 C 313/98. Z listu Okresného súdu Partizánske zo dňa 6. 2. 2007 však vyplýva, že na OS Partizánke tento môj návrh nemajú vôbec evidovaný a teda vo veci nekonajú. Krajský súd Bratislava zaslal tento môj návrh na Okresný súd Partizánske (pred zlúčením OS Partizánske s OS Topoľčany) dňa 23. 7. 2004 o čom mám písomné oznámenie z KS Bratislava.

Z uvedeného vyplýva, že Okresný súd Topoľčany, predtým Okresný súd Partizánske vo veci pochybil a mojím návrhom na náhradu škody proti Ing. M. G. a spol. sa do dnešného dňa vôbec nezaoberal, čím porušil moje základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 6 K 195/98 zo dňa 19. 10. 1998 bol vyhlásený konkurz na majetok C., a. s., P. V zákonom stanovenej lehote som si ako veriteľ prihlásil svoje pohľadávky voči dlžníkovi C., a. s. P.

Od vyhlásenia konkurzu na menovanú spoločnosť uplynulo už viac ako 8 rokov a do dnešného dňa vo veci nebolo právoplatne rozhodnuté a moja pohľadávka voči úpadcovi nebola uspokojená.

Z uvedeného dôvodu mám za to, že zo strany súdu dochádza k zbytočným prietahom v súdnom konaní a tým dochádza k porušovaniu môjho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov deklarovaného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.“

V závere sťažnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po jej predbežnom prerokovaní a prijatí na ďalšie konanie rozhodol vo veci samej týmto nálehom:

„1. Základné právo M. R. upravené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Topolčany v konaní o náhradu škody proti Ing. M. G. a spol. - členovi predstavenstva C., a. s., P. porušené bolo.

2. Základné právo M. R. upravené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu Bratislava v konaní pod sp. zn. 6 K 195/98 porušené bolo.

3. Okresnému súdu Topolčany prikazuje, aby vo veci konal bez zbytočných prietahov.

4. Krajskému súdu Bratislava prikazuje, aby vo veci konal bez zbytočných prietahov.

5. M. R. priznáva finančné zadosťučinenie 50 000,- Sk (päťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Topolčany povinný vyplatiť M. R. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

6. M. R. priznáva finančné zadosťučinenie 300 000,- Sk (tristot tisíc slovenských korún), ktoré je Krajský súd Bratislava povinný vyplatiť M. R. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

7. Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky ukladá zaplatiť trovy právneho zastúpenia M. R. advokátovi ustanovenému Ústavným súdom Slovenskej republiky.

8. Krajský súd Bratislava je povinný uhradiť štátu trovy právneho zastúpenia na účet Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

Ústavný súd v rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti vyzval krajský súd aj okresný súd na zaujatie stanoviska k sťažnosti sťažovateľa.

Krajský súd vo svojom vyjadrení sp. zn. Spr. 3312/2007 doručenom ústavnému súdu 18. mája 2007 faxom a 28. mája 2007 poštou okrem iného uviedol:

«... že konkurzná vec je v štádiu predloženia konečnej správy správcom konkurznej podstaty (ďalej len „SKP“). Predloženiu tejto správy však bráni súdny spor, vedený na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 10 Cb 65/2001, ktorý mal byť predmetom konania dňa 07. 05. 2007.

V odpovedi krajského súdu na sťažnosť sťažovateľa zo dňa 26. 02. 2007 uvádzam, že sťažnosť na prietahy je dôvodná najmä pre nečinnosť správcu konkurznej podstaty (...). Dohľad krajského súdu v rámci konkurzného konania zákonný sudca realizuje v súlade s ustanovením § 12 a § 12a zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v platnom znení (ďalej len „ZKV“). V nadväznosti na to zákonný sudca vyzval SKP o urýchlené predloženie správy v mesiacoch február a apríl 2007.»

Okresný súd vo svojom vyjadrení sp. zn. Spr. 586/2007 doručenom ústavnému súdu 18. mája 2007 okrem iného uviedol:

„Z registrových pomôcok vedených na tunajšom súde bolo zistené, že tunajší súd vedie jednu vec sťažovateľa M. R., ktorá je vedená pod sp. zn. PE-3 C/313/1998.

Vec napadla dňa 13. 11. 1998 na bývalý Okresný súd Partizánske do senátu JUDr. A. B. V tejto veci sťažovateľ vystupuje na strane žalobcu a žalovaný je C., a. s. P., o zaplatenie mzdy vo výške 34.889,- Sk za mesiac január až apríl 1998.

V tejto veci dňa 23. 11. 1998 sťažovateľ M. R. osobne prevzal oznámenie Okresného súdu v Partizánskom, že pred podaním žaloby bol na žalovaného C., a. s. uznesením KS v Bratislave pod č. k. 6 K 198/98 zo dňa 19. 10. 1998 vyhlásený konkurz. Tu bol žalobca poučený, aby si uplatnil svoj nárok na konkurznom súde z dôvodu, že toto konanie sa zo zákona prerušuje v súlade s ustanovením § 14 ods. 1 písm. d) zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní. Sťažovateľ sám vo svojej sťažnosti potvrdil, že si svoj nárok uplatnil v konkurznom konaní. Okresný súd Partizánske poskytol žalobcovi súčinnosť a oznámil mu, že nárok má uplatniť na KS v Bratislave pod sp. zn. 6 K 195/98 a v akej

lehote.

Konkurzné konanie doposiaľ nebolo ukončené.

Čo sa týka právnej veci, kde by vystupoval ako žalobca sťažovateľ M. R. proti žalovanému Ing. M. G. a spol. o náhradu škody, takáto vec sa na tunajšom súde nevedie.

Na základe zákona č. 371/2004 Z. z. s účinnosťou od 1. 1. 2005 bol Okresný súd Partizánske zrušený a všetky veci prešli na tunajší súd delimitačným protokolom. V záznamoch o preberaní spisov sa uvedený spis týkajúci sa náhrady škody nenachádza.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti pripojil i prípis Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23. 7. 2004, že vec 1 C 22/04 žalobcu M. R. proti žalovanému Ing. M. G. a spol. o náhradu škody bola postúpená podľa § 104 a § 105, § 85 ods. 1, § 9 ods. 1 O. s. p. na OS Partizánske ako súdu príslušnému.

Dňa 3. 5. 2007 bol urobený mailovou poštou dopyt na KS v Bratislave, či skutočne ich vec 1 C 22/2004 bola postúpená na OS Partizánske. KS v Bratislave nám oznámil, že vec 1 C 22/04 OS Partizánske prevzal dňa 6. 8. 2004, že nám doručenkou pošlú faxom. Dňa 9. 5. 2007 nám bola doručenka zaslaná faxom na ktorej je uvedený dátum prevzatia prípisu a spisu dňa 6. 8. 2004 splnomocnencom k preberaniu pošty.

Z pomocnej evidencie vedenej na OS Partizánske bolo zistené, že dňa 6. 8. 2004 bol spis KS v Bratislave sp. zn. 1 C 22/04 pripojený k trestnej veci 1 T 1/2002, v ktorej bol obž. Ing. M. G. a spol. Spis bol dňa 16. 8. 2003 postúpený na Krajský súd v Trenčíne. Urobil sa telefonický dopyt na KS v Trenčíne, kde nám bolo oznámené, že tento spis bol dňa 3. 8. 2004 postúpený na Krajskú prokuratúru do Trenčína.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prieťahoch (napr. m. m. IV. ÚS 147/04).

1. K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľa postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 K 195/98

Z predloženého spisu, zo sťažnosti a z vyjadrenia krajského súdu k nej ústavný súd zistil, že sťažovateľ 13. novembra 1998 podal bývalému Okresnému súdu Partizánske (ďalej

len „bývalý okresný súd“) žalobu, ktorou uplatnil proti obchodnej spoločnosti C., a. s., P. (ďalej len „úpadca“), nárok na nevyplatenú mzdu v sume 34 889 Sk.

Po poučení o tom, že na označenú obchodnú spoločnosť vyhlásil krajský súd uznesením sp. zn. 6 K 195/98, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10. novembra 1998, konkurz, sťažovateľ prihlásil predmetnú pohľadávku v lehote určenej v uznesení o vyhlásení konkurzu.

V priebehu konkurzného konania boli priebežne ako krajským súdom, tak aj správcom konkurznej podstaty vykonané tieto najzávažnejšie úkony:

- 17. marca 1999 správkyňa konkurznej podstaty predložila krajskému súdu správu o stave majetku úpadcu,
- 25. marca 1999 sa na krajskom súde uskutočnilo prieskumné pojednávanie,
- 14. mája 1999 správkyňa konkurznej podstaty predložila krajskému súdu „Doplnenie Zoznamu konkurzných prihlášok“,
- 8. júla 1999 a 5. októbra 1999 správkyňa konkurznej podstaty požiadala krajský súd o udelenie súhlasu na predaj nehnuteľností formou predaja mimo dražby vopred určenému záujemcovi,
- oznámením doručeným krajskému súdu 26. júla 2000 správkyňa konkurznej podstaty informovala krajský súd o čiastočnom uspokojení pracovnoprávných nárokov z prostriedkov získaných zo speňaženia časti majetku patriaceho do konkurznej podstaty úpadcu,
- 27. marca 2001 správkyňa konkurznej podstaty požiadala krajský súd o udelenie súhlasu na speňaženie výrobnéj linky na výrobu obuvi,
- opatrením zo 4. apríla 2001 krajský súd dal súhlas na odpredaj výrobnéj linky na výrobu obuvi,
- 30. apríla 2001 správkyňa konkurznej podstaty predložila krajskému súdu správu o stave majetku úpadcu,
- opatrením zo 4. októbra 2001 krajský súd dal súhlas na speňaženie ďalšej časti majetku úpadcu,

- na schôdzi veriteľov (30. októbra 2001) správkyňa konkurznej podstaty predniesla správu o priebehu konkurzu; veritelia nemali k predloženej správe žiadne námietky,
- opatrením z 10. apríla 2002 krajský súd dal súhlas na speňaženie ďalšej časti majetku úpadcu,
- 19. decembra 2002 správkyňa konkurznej podstaty doručila krajskému súdu „*Oznámenie vo veci vyriešenia situácie v archíve úpadcu*“,
- opatrením z 27. februára 2003 krajský súd dal súhlas na speňaženie časti majetku úpadcu,
- 30. júla 2003 krajský súd zvolal opakovanú schôdzu konkurzných veriteľov na 9. september 2003, ktorá sa v uvedený deň uskutočnila,
- 18. novembra 2003 krajský súd zvolal schôdzu konkurzných veriteľov na 9. december 2003 za účelom ustanovenia nového správcu konkurznej podstaty,
- na schôdzi konkurzných veriteľov konanej 9. decembra 2003 správkyňa konkurznej podstaty predložila konečnú správu o priebehu konkurzného konania, následne bola z funkcie správcu konkurznej podstaty odvolaná a súčasne bol ustanovený nový správca konkurznej podstaty JUDr. V.,
- 9. februára 2004 odvolaná správkyňa konkurznej podstaty oznámila, že si splnila povinnosť riadne informovať nového správcu a že mu na základe protokolu odovzdala právnu aj účtovnú agendu,
- žiadosťou z 23. marca 2004 nový správca konkurznej podstaty požiadal odvolanú správkyňu konkurznej podstaty o poskytnutie informácie o niektorých skutočnostiach (kópia bola na vedomie doručená krajskému súdu 6. apríla 2004),
- 5. mája 2004 nový správca konkurznej podstaty predložil správu o priebehu konkurzného konania,
- nová zákonná sudkyňa úradným záznamom prevzala „*spis z dôvodu zmeny rozvrhu práce na rok 2005 dňa 5. 1. 2005*“,
- uznesením zo 14. apríla 2005 krajský súd zvolal schôdzu konkurzných veriteľov na 23. máj 2005,
- na schôdzi konkurzných veriteľov uskutočnenej 23. mája 2005 bol odvolaný z funkcie správcu konkurznej podstaty JUDr. V. a do funkcie nového správcu konkurznej podstaty bol ustanovený Mgr. V. C.,

- 11. júla 2005 bolo krajskému súdu doručené odvolanie pôvodného správcu konkurznej podstaty proti uzneseniu krajského súdu, ktorým bol z funkcie správcu konkurznej podstaty odvolaný,

- Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 9. augusta 2005 sp. zn. 2 Obo 232/2005 odmietol odvolanie pôvodného správcu konkurznej podstaty z dôvodu oneskorenosti,

- 29. marca 2006 bola krajskému súdu doručená žiadosť správcu konkurznej podstaty Mgr. C. „*o zbavenie funkcie správcu konkurznej podstaty*“,

- z odpovede zákonného sudcu JUDr. B. T. zo 16. februára 2007 adresovanej predsedníčke krajského súdu JUDr. G. Š. vyplýva, že žiadosti o zbavenie funkcie správcu konkurznej podstaty nebolo vyhovené, a súčasne bol správca konkurznej podstaty 9. decembra 2003 vyzvaný k zaujatiu stanoviska ku konečnej správe o priebehu konkurzného konania predloženej krajskému súdu pôvodnou správkynou konkurznej podstaty.

Popri uvedených úkonoch vykonával krajský súd, resp. správca konkurznej podstaty, celý rad ďalších úkonov (napr. zabezpečovanie znaleckých posudkov na stanovenie hodnoty vyčleneného majetku, oznamovanie odmietnutí neskoro uplatnených pohľadávok veriteľmi, atď.), ktoré však nie sú takého charakteru, že by bolo potrebné sa o nich osobitne zmieňovať.

Z vyjadrenia krajského súdu k sťažnosti doručenom ústavnému súdu faxom 18. mája 2007 a poštou 28. mája 2007 vyplýva, že predloženiu konečnej správy o priebehu konkurzného konania správcom konkurznej podstaty bráni incidenčný spor vedený Okresným súdom Bratislava IV (vo vyjadrení krajského súdu omylom uvedený Okresný súd Bratislava I, pozn.) pod sp. zn. 10 Cb 65/2001.

Podľa zistenia ústavného súdu konanie v tejto veci o sumu 1 000 000 Sk - sporná pohľadávka, bolo iniciované správcom konkurznej podstaty proti odporcom „*M. V. a O., a. s.*“, pričom predmetné konanie nie je dosiaľ právoplatne skončené.

Na preskúmané konkurzné konanie sa v celom jeho priebehu vzťahuje zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKV“).

Podľa § 1 ods. 1 ZKV je účelom tohto zákona usporiadanie majetkových pomerov dlžníka (úpadcu), ktorý má viac veriteľov, voči ktorým nie je schopný plniť svoje záväzky po lehote splatnosti v dôsledku insolventnosti, alebo sa nachádza v predĺžení. Stanovením pravidiel usporiadania majetkových pomerov úpadcu vrátane speňazenia jeho majetku (konkurznej podstaty) a rozdelenia výťažku tohto speňazenia medzi konkurzných veriteľov, o ktorom rozhoduje v konečnom dôsledku súd, sa v konkurznom konaní poskytuje súdna ochrana majetkovým právam veriteľov úpadcu, ktorí ich kvalifikovaným spôsobom uplatnili.

Podľa § 2 ods. 2 ZKV cieľom konkurzu alebo vyrovnania je dosiahnuť pomerné uspokojenie veriteľov z dlžníkovho majetku.

Ústavný súd posudzoval danú vec aj so zreteľom na účel, podstatu a zmysel základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ktorým je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorom sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci. Kľúčovým pojmom a atribútom tohto základného práva je to, že jeho ochrana sa uplatňuje vo veci účastníka konania, t. j. v „jeho veci“.

Základným cieľom a účelom konkurzu (konkurzného konania) nie je dosiahnutie uspokojenia iba nároku jedného z veriteľov, ale pomerné uspokojenie všetkých veriteľov. Na túto skutočnosť musí prihliadať ústavný súd vtedy, ak rozhoduje o sťažnosti jedného z veriteľov, ktorý namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aj keď je nepochybné, že ústava priznáva právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote každému z veriteľov aj v konkurznom konaní, a to od okamihu, keď sa prihlásením svojej pohľadávky stal účastníkom tohto konania. Vzhľadom na uvedené ale podľa názoru ústavného súdu nemožno postup konkurzného súdu, resp. správcu konkurznej podstaty v konkurznom konaní posudzovať rovnako rigorózne, ako je to v prípade, keď sa

ochrana podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uplatňuje výlučne vo veci účastníka konania, t. j. len v „jeho veci, resp. jeho záležitosti“.

Podľa § 23 ods. 2 ZKV sa konkurzní veritelia pohľadávok, ktoré zostali sporné v pravosti, vo výške alebo v poradí, môžu domáhať určenia svojho práva v lehote určenej súdom.

Správca konkurznej podstaty je subjektom konkurzného konania, ktorý je pri výkone svojej funkcie povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za škodu vzniknutú porušením povinností, ktoré mu ukladá zákon alebo mu ich uloží súd (§ 8 ods. 2 ZKV).

Miera a povaha zodpovednosti všeobecného (konkurzného) súdu za postup správcu konkurznej podstaty v konkurznom konaní je daná rozsahom jeho oprávnení, ktoré mu zákon vo vzťahu k tomuto subjektu konkurzného konania priznáva (najmä § 12 a § 8 ods. 4 a 5 ZKV).

S ohľadom na uvedené možno v súlade s ustálenou judikatúrou ústavného súdu hovoriť o priet'ahoch v konkurznom konaní vtedy, ak súd vôbec nevyužije vo vzťahu k správcovi konkurznej podstaty tie prostriedky, účelom ktorých je zabezpečenie účinnej a rýchlej ochrany práv účastníkov konkurzného konania, prípadne ak k ich použitiu siahne až vtedy, keď je ich účinok na dosiahnutie tohto účelu minimalizovaný alebo vylúčený (*mutatis mutandis* I. ÚS 57/97).

Úlohou ústavného súdu nie je však stanovovať namiesto konkurzného súdu optimálny postup v danej veci, ale posúdiť, či ním prijaté opatrenia a zvolený postup sú vzhľadom na okolnosti daného prípadu akceptovateľné z pohľadu ústavou garantovaného práva sťažovateľa na konanie bez zbytočných priet'ahov, teda či postup konkurzného súdu nebol v tomto smere zjavne neodôvodnený alebo arbitrárny (obdobne napr. I. ÚS 13/00, III. ÚS 99/02).

Ústavný súd konštatuje, že iba samotná dĺžka doterajšieho priebehu konkurzného konania (takmer 9 rokov), na ktorú sťažovateľ v sťažnosti poukazuje, nie je dostatočným dôvodom na vyslovenie existencie zbytočných prietahov v konkurznom konaní. Je pravdou, že krajský súd v odpovedi na sťažnosť sťažovateľa na prietahy v konaní tieto najmä v súvislosti s nečinnosťou správcu konkurznej podstaty pripustil, avšak súčasne uviedol, že v priebehu konania došlo k opakovanej zmene v osobe správcu konkurznej podstaty. Uvedenú skutočnosť je podľa názoru ústavného súdu potrebné brať do úvahy najmä vo väzbe na rozsah a zložitosť konkurzného konania a v súvislosti s tým, že zmeny v osobe správcu konkurznej podstaty krajský súd neiniciuje, iba ich realizuje prijímaním uznesení na základe vôle rozhodujúcich veriteľov, účastníkov konkurzného konania.

Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že konanie bez zbytočných prietahov nemožno presne časovo ohraničiť (II. ÚS 26/95) a že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01).

V prípade, keď ústavný súd zistil, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovel (I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01).

Na základe uvedeného ústavný súd uzavrel, že v priebehu konkurzného konania síce došlo k prietahom v konaní, no tieto nemali takú intenzitu a rozsah, že by ich bolo možné po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto sťažnosť smerujúcu proti postupu krajského súdu v konkurznom konaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Okrem uvedeného je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že skončeniu konkurzného konania bráni aj v súčasnosti nerozhodnutý incidenčný spor vedený Okresným súdom Bratislava IV pod sp. zn. 10 Cb 65/2001, pretože od jeho výsledku závisí pomer, v akom sa medzi

konkurzných veriteľov bude v rámci rozvrhového konania rozdeľovať výtazok z predaja konkurznej podstaty.

2. K námietkam proti postupu okresného súdu v konaní o náhradu škody proti Ing. M. G. a spol.

V tejto časti sťažnosti sťažovateľ namietal, že okresný súd sa dosiaľ ním uplatneným nárokom na náhradu škody nezaoberal. Zo sťažnosti, z pripojených príloh a z vyjadrení okresného súdu a Krajskej prokuratúry v Trenčíne (ďalej len „krajská prokuratúra“) ústavný súd zistil, že návrh na náhradu škody, ktorý krajský súd 6. augusta 2004 postúpil bývalému okresnému súdu, má podľa obsahu charakter uplatnenia nároku na náhradu škody poškodeného v trestnom konaní, a preto ho bývalý okresný súd v deň jeho doručenia pripojil k trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1 T 1/2002 a následne ho postúpil Krajskému súdu v Trenčíne, ktorý túto trestnú vec 3. augusta 2004 vrátil krajskej prokuratúre.

Podľa informácie krajskej prokuratúry č. k. 1 Kv 75/2000-492 doručenej ústavnému súdu 19. júna 2007 *„Návrh poškodeného M. R., ktorým si uplatňoval náhradu škody proti Ing. M. G. a spol., bol doručený na Krajskú prokuratúru v Trenčíne dňa 09. 08. 2004 a následne dňa 26. 08. 2004 bol odstúpený na ďalšie konanie vyšetrovateľovi Krajského riaditeľstva PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície Trenčín, ktorý v tom čase vo veci vykonával vyšetrovanie. (...)*

Podľa informácií známych Krajskej prokuratúre v Trenčíne dozor nad prípravným konaním i naďalej vykonáva Úrad špeciálneho prokurátora a prípravné konanie doposiaľ nie je ukončené“.

Keďže sťažovateľ ako porušovateľa základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní o náhradu škody v sťažnosti označil okresný súd, pričom predmetný nárok na náhradu škody je súčasťou trestného konania, ktoré je vedené krajskou prokuratúrou (prípravné konanie dosiaľ nebolo skončené), je nepochybné, že k porušeniu jeho označených práv postupom okresného súdu v konaní o náhradu škody

proti Ing. M. G. a spol. nemohlo dôjsť, pretože takéto konanie sa pred okresným súdom nevedie.

Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť aj v časti smerujúcej proti namietanému porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v označenom konaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Keďže odmietnutie sťažnosti pre zjavnú neopodstatnenosť je dôvodom, ktorý nie je možné odstrániť, stratilo už opodstatnenie rozhodovať o sťažovateľovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, resp. o ďalších nárokoch na ochranu ústavnosti uplatnených v jeho sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. júla 2007